

הנחלים - אולם חמש דרגות שעמו הולכים אל חיים למלא אומתא.

וחדרגה הזו נקראת בת שבע, וכשмарיך הצדיק הזיה לדרכה הזו, בסוד של שבעה שבאות שבע פעמים, אז חמש הפתחון מאיר בסוד של שבעה שבאות שבע פעמים לבניה. מושום לכך שנת הלבנה שלוש מאות חמישים וחמשה ימים. ארבעים ותשעה שבאות מהם בוגר הדרגה לשכיעית הזו, חיים העליון שמאיר מצדיק בארכעים ותשעה שבאות אורות עליונות. שנת הלבנה במאה הרכבה (האו) שנה ימים ארבעים ותשעה שבאות, מהם בוגר אותה ורצת הסלעלה לkapל (מן) ונארו שנים עשר ימים לחשבן שנה, בוגר שנים עשר שבטים שטוכבים את חיים הזיה, לשמר משמרות המשכן בשנים עשר שעירים עלינוים שיש בירושלים העליונה. ומדדך אותם השערים יוקים אותם השבטים מאמא הפתחוניה, כל אחד לצדיו בראשי לו. זהו שכתבוב (חוואל מה) שער יהודה אחד.

על פן כתוב (ישעה מג ז) כל הנקרה בשמי, זו הדרגה של צדיק שמאיר בכח של שמוא. ולכבדי בראתיו, להאר לאותו המקומ שקרה בבוד בראתיו, וזה ים החכמה, שקרה בבוד ה', שנטולה במשכן. יצרתיו, זהו הפטוד של חיים שלמה, שהוא בוגר כל שלמעלה, ועל זה כתוב (שם מה) יוצר אור. והצדיק הזיה למעלה לא כתוב בו יצירה, עד שנטולה מעשהו למטה, ומAIR

העולם הפתחון ממנה. אף עשותיו, זו הלבנה למטה, זהו שכתבוב (שם) ובורא חסך. בראשית א, ח' ויהי ערב ויהי בקר יום

איןון חמש דרגין, דעתיה הולכים אל הים, למגלי לה.

זהאי דרגא איקרי בת שבע, וכד נהיר הא צדיק להאי דרגא, ברזא דשבוע שבועין שבוע זמניין, כדיין שמשא תפאה נהיר, ברזא דשבוע שבועין שבע זמניין לסתירה. בגין כך, שנת הלבנה שלש מאות חמישה שבועין יומין. תשעה וארבעין שבועין מנהון, לקביל האי דרגא שביעאה, ימא עילאה דנהרא מצדיק, בתשעה וארבעין שבועין נהוריין עלאיין, (נ"א שנת הלבנה כמה סני (נ"א חוי) שנה יומיין מ"ט שבועין מנהון לקבל החוא דרנא ימא דלעילא, לקבלא מניה) אשתקאו תריסר יומין לחושבן שנה. לקביל תריסר שבטין דסחני האי ימא, למטר מטרת משגנא, בתריסר פרעין עלאיין, דאית בירושלם עלאה. ומאורחא דאנזון פרעין, ינקין איןון שבטין, מאימה תפאה, כל חד לסתירה, כڌזי ליה, הדא הוא דכתיב, (יחזקאל מה) שער יהודה אחד. מה לא) שער יהודה אחד.

על דא כתיב, (ישעה מג ז) כל הנקרה בשמי, דא דרגא מצדיק, דנהיר בחייב לא דשמייה. ולכבדי בראתיו, לאנחרא לההוא אתר דאקרי בכודי בראתיו. ודא ימָא דחכמתא, דאקרי בבוד ה', דאתגלי במשגנא. יצרתיו, דא רזא דיום דלתפה, דאייהו לקבל כל דלעילא. ועל דא כתיב, (שם מה ז) יוצר אור. והאי צדיק לעילא לא כתיב ביה יצירה, עד דאיתגלי עבידתיה לתפה, נהיר עלמא תפאה מניה.

אף עשותיו, דא סתירה לתפה, הדא הוא דכתיב, (שם) ובורא חסך. כד איתחברו, כדיין עושה שלום, שלמא לעלמא. הדא הוא דכתיב, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. כדיין בשחתחברו, אוז עושה שלום, שלום לעולים. זהו שכתבוב